

Primera Conferència (Ve de la pàg. 3)

Organització feminal

Passa a informar la ponent Montserrat Martínez:

Com han de constituir-se. És necessari organitzar en totes les entitats d'Esquerra les Joventuts, formant uns Grups Femenils Jovenils que constin com a mínim de sis companyes...

MISSIÓ DEL GRUP

Aquest Grup tindrà la missió d'organitzar totes les noies que depenguin del seu Centre. Una vegada tots els Casals de Districte tinguin ja formats aquests Grups Femenils, aleshores es formarà un Comitè de Districte...

Dels 11 Comitès de Districte, s'elegirà una Delegada que estarà representada al Secretariat general femení de la J. E. R. E. C. i que comunicarà a dit Secretariat totes les orientacions i totes les suggerències que els Comitès de Districte li facin.

RECAPTES, FESTIVALS

Aquestes Seccions femenines, tindran un equip de noies per a recaptar i festivals, i es formarà també un quadre d'oradores per a propagar i orientar al poble dels nostres postulats i donar a conèixer tot el que es derivi del nostre Partit.

NOIES ORADORES

Aquestes noies oradores organitzaran periòdicament unes conferències arreu dels Casals de Barcelona-Ciutat, per a tenir al corrent a les militants dels Centres de la marxa de les Joventuts femenines, fent també com unes converses i canvis d'impressions amb totes les companyes...

POLÍTICA I ESTUDIS SOCIALS

Així mateix es cercarà el personal adient per a donar uns Cursos de Política i Estudis Socials, per tal que tota la Joventut estigui el suficientment preparada per a poder intervenir en la vida política i social de Catalunya.

Per això es demanarà l'ajut de les persones més destacades del nostre Partit, perquè vinguin a donar Cursos i Conferències sobre estudis polítics.

EL BENESTAR DE LA DONA OBRERA

Aquestes Joventuts, una vegada creades, cercaran tots els mitjans perquè a les fàbriques s'implantin totes les millores per al benestar de la dona obrera

com són: guarderies per als infants de les treballadores, menjadors dintre de les fàbriques, biblioteques, organitzant també a dintre dels tallers uns cursos per a ensenyar de llegir i escriure a totes les obreres que, malauradament, n'hi ha moltes que no en saben.

EL TREBALL

Es també missió de les Joventuts femenines el tenir cura dels problemes que es puguin plantejar referents al treball, les quals estaran obligades de resoldre les que tinguin la Secretaria de Treball.

Per a tot això que esmentem, abans, i per a poder-ho portar a terme es nomenarà una Delegada a cada taller, fàbrica i empresa.

DELEGADES DE TALLER

Aquestes Delegades seran las que comunicaran al seu Districte respectiu o sigui en el que elles estiguin enquadrades, totes les suggerències que tinguin i tot allò que creguin ha de fer-se perquè la J. E. R. E. C. creï per a la dona catalana una vida socialment justa i econòmicament pròspera.

PROSELITISME

Procurarà també aquesta Delegada o Delegades fer que totes les simpatitzants del nostre ideari passin a ésser militants nostres, però per això cal portar a cap un treball intens, car ha de fer-se veure amb realitats que les J. E. R. E. C. comprenen i viuen els seus problemes i estan disposades a tots els sacrificis i a fer tots els esforços, perquè els treballadors de Catalunya tinguin tot l'ajut que en aquests moments necessiten com a catalans i com a obrers.

Aquest és l'informe del que en síntesi es proposa portar a cap el Secretariat Femení de la J. E. R. E. C. amb l'ajuda i col·laboració de totes les dones de Catalunya que té la seguretat d'obtenir, ja que es tracta del seu benestar i millorament social.

ADHESIÓ AL PRESIDENT

El Secretariat Femení de la J. E. R. E. C., en presentar aquest informe a la I Conferència Ampliada, vol fer constar la seva adhesió més incrabentable a la figura del seu volgut President Lluís Companys i a tots els homes representatius del Partit que en tots moments s'han sacrificat per Catalunya.

Visca Catalunya! Visca la República! Aquestes son les conclusions que presenta a l'Assemblea per la seva aprovació el Secretariat Femení i que són la base fonamental per a crear per a la dona jove catalana, un demà generós i humà.

Foren aprovades, després d'un ampli debat en el que intervingueren diferents delegats.

TERCERA SESSIO

Dimenge, a les quatre de la tarda, començà la tercera sessió. L'assemblea té un aspecte brillantíssim.

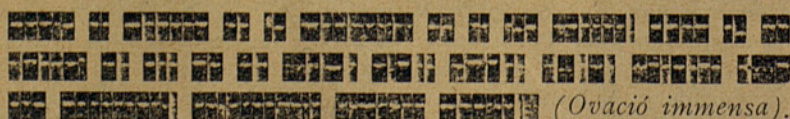
Presideixen Cava, pel districte IV; Patau, pel X; Nonell, per l'XI; Bargañó, per comarques, i Montserrat Martínez, per la secció femenina.

Després de les intervencions de diversos delegats, fou aprovada per unanimitat, la ponència sobre les J. E. R. E. C.,

en la vida del treball i les organitzacions sindicals. En aquesta ponència, presentada per Montserrat Martínez, es propugna, en resum, per la unió de les dues organitzacions sindicals existents a Catalunya i la catalanització de tots els nostres organismes de treball.

Després d'aprovar aquesta ponència, s'adreçà a l'assemblea

JAUME MIRAVITLLES

(Ovació immensa).

Comença Jaume Miravittles fent un estudi de les jornades glorioses del 19 de juliol com a dia culminant de tot un llarg procés històric de Catalunya.

Seguidament examina amb tot detall el ritme revolucionari català conjuntament amb el ritme espanyol i mundial. Parla Miravittles dels inicis de les protestes contra l'absolutisme, fent remarcar que han tingut sempre el seu fons dins la nostra pàtria.

I així veiem com Catalunya, sempre, ha estat la iniciadora dels moviments revolucionaris de la Península.

L'exemple —diu Miravittles— ha estat donat infinitat de vegades. Vegem-ne alguns:

Espartero —des de Catalunya— destrona a Maria Cristina.

Dies més tard és el mateix Espartero qui —des de Madrid— dona ordres de que sigui bombardejada Catalunya —Barcelona— on hi havia els focus revolucionaris que ell havia encès.

Prim, català, representant dels interessos de Catalunya, aixeca les masses populars i destrona Isabel II.

El general, però, en el moment culmi-

nant, en el moment històric en què per força havia de fer la proclamació d'una República que les masses populars demanaven amb insistència, dona el poder a un rei demòcrata, però que a l'ensens era un rei estranger...

LA REPUBLICA DEL 72

La realitat del moment, però, s'impone. I uns mesos més tard les ansies populars desvetllades, fan possible la instauració d'una República llarg temps esperada.

I era Catalunya qui portava la República. Era Pi i Margall, era Figueres, era Almirall els que portaven la República. Eren els catalans, al capdavant de la Revolució qui feien possible la instauració a Espanya d'un règim completament distint del que hi havia instaurat...

Però altra vegada en el moment decisiu, quan Catalunya havia de demostrar el seu valer, quan Catalunya havia d'ésser, havia d'estar al lloc oportú, altra vegada, fallaven les bases i es queia en la incomprensió, en la contrarietat dels que ens ho havien tret tot, dels que ens ho havien desfet tot.

LA DICTADURA

Venia la Dictadura primoriverista i era Catalunya —no la massa popular, sinó els representants del Foment Nacional del Treball— donava suport, feia possible la instauració d'un règim que demanava, que prometia la llibertat de Catalunya, el respecte a tot el que els catalans havien avantposat a tot sempre.

I altra vegada el moviment que havia nascut a Catalunya es revelava contra la nostra Pàtria i començava una actuació com mai s'havia vist en contra dels sentiments, en contra de l'actuació, en contra del pensament de Catalunya i dels catalans.

EL 6 D'OCTUBRE

Venia finalment, el sis d'octubre, i era Batet, al qual Catalunya l'havia posat fins al més amunt, al qual la Generalitat li havia donat i l'havia fet el màxim, el que feia sortir la tropa, el que bombardejava bàrbarament la ciutat i feia presoners als President i Consellers del Govern de Catalunya, representació autèntica, representació real de la massa catalana.

I aquesta actuació, aquest sentiment contrari a la Pàtria, el tornem a viure avui dia, el tornem a sentir en aquests moments i, per dissort, això passa quan hi ha una guerra entaulada contra tot l'enemic comú, quan hi ha una guerra en què ens hauríem de reunir tots i aunan esforços vèncer els enemics tradicionals.

LA IMMIGRACIÓ

Però venia a Catalunya —com a conseqüència de la contínua immigració— una sèrie d'elements completament contraris, completament fora de lloc en tot el sentit català, en tot el sentit nacional del nostre poble.

C. N. T.

I aquests elements eren els que desdibuixaven el sentit de la Confederació Nacional del Treball, creació catalana, i en feien una central sindical que en lloc d'ésser catalana, nacionalista, era completament tot el contrari, representava tot l'antitesi del catalanisme.

EL 19 DE JULIOL

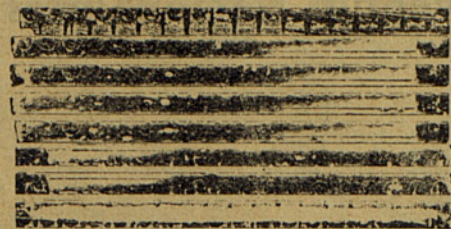
Això feia possible que quan el 19 de juliol de l'any passat el poble es llançava al carrer, que quan les forces d'assalt i seguretat del Govern autònom, conjuntament amb les milícies armades populars, reprimien la sublevació més important que mai s'havia vist a la història d'Espanya, sortissin a la realitat del país, sortien en la direcció de Catalunya uns elements que desdibuixaven completament el sentit de Catalunya i el sentit de la revolució catalana.

3 DE MAIG...

Això féu possible els lamentables successos del 3 de maig, successos en els quals es vegé amb tota claredat una intenció vergonyant en contra de Catalunya.

Se'ns havia dit, diferents vegades, que Catalunya no havia de témer res, que Catalunya no anava a ésser víctima de res, que únicament s'anava a acabar el sentit absurd, el sentit estrany de l'actuació d'uns elements completament

en desacord amb les necessitats històriques de l'hora que vivíem.

L'ACTUACIÓ DE CERTES ORGANITZACIONS

Miravittles continua explicant amb la seva paraula càlida i vibrant, l'actuació estranya de certes organitzacions en contra de Catalunya, examinant amb tot detall la qüestió dels fronts de combat i atacant durament aquells elements que han fet campanya contra la inactivitat al front d'Aragó quan no era veritat el que deien ni les excuses que donaven.

EL FRONT D'ARAGÓ

Aquests dies, diu Miravittles, he visitat el front d'Aragó acompanyant al President de Catalunya. I jo us puc assegurar que el valor dels nostres braus milicians no ha estat mai menys que la dels altres fronts. Els soldats de Catalunya, cobrint un front de més de tres-cents quilòmetres han fet accions heroiques, d'una heroicitat exemplar com mai s'hagin vist en cap guerra.

HEROICITATS

Continua Miravittles explicant com sota les terres àrides d'Aragó, sense aigua, sense parapets naturals, sense aviació, sense artilleria pesada, els soldats catalans han anat avançant i conquistant posicions inexpugnables.

L'APORTACIÓ DE CATALUNYA A LA GUERRA

S'estén amb detalls sobre l'actuació i l'aportació de Catalunya a la guerra, amb els trenta-cinc mil catalans al front de Madrid, amb els milers i milers de soldats de Catalunya als fronts del Sud, mentre a la reraguarda hi ha elements

emboscats per organitzacions que viuen de cara a la guerra, i actuen cridant sempre per a la guerra, però que fan els possibles i els impossibles per a tenir militants aptes per a la guerra dins de casa seva, dins la seva barraca partidista...

MADRID

Parla de Madrid, de l'aportació catalana a Madrid, amb les dues-centes fàbriques de guerra a Catalunya i explica la manera com Largo Caballero, quan era President del Govern es negava a traslladar a Catalunya la fàbrica de Municions de Toledo, fàbrica que dies més tard queia íntegra en poder de les forces rebels que actualment fabriquen allí una bona part de les seves municions.

CATALUNYA VIU DE CARA A LA GUERRA

La incomprensió de certs elements, la mala fe i l'afany partidista, absorbent d'altres, ha fet possible el considerar Catalunya com a que no viu de cara a la guerra, que no dona el rendiment necessari a la guerra, que no fa el que hauria de fer per a la guerra.

Miravittles continua la seva magnífica peroració explicant el que cal fer enfront d'aquesta actuació insensata i acaba remarcant que Esquerra Republicana ha d'intensificar la seva actuació per a fer veure ben clarament el què és i el què ha d'ésser Catalunya.

VALORACIÓ DE CATALUNYA

Acaba remarcant que hem de valorar la nostra terra, i amb ella la figura del nostre President, Lluís Companys, conjuntament amb el sentit ampli, amb el sentit real de Catalunya.

El President, Esquerra Republicana i com a força impulsiva, forta, impetuosa les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català.

(Les últimes paraules de Miravittles, així com els principals paràgrafs de la seva intervenció, són llargament aplaudides per-tots els assistents a peu dret).

Estudis Polítics Socials i Econòmics

Es concedeix la paraula al ponent d'estudis polítics, socials i econòmics, company Cincà.

Heus aquí els paràgrafs més importants de l'informe:

«Existeix una concepció filosòfica de la història que divideix el procés evolutiu de la vida humana, individual i col·lectiva, en tres grans etapes. La primera etapa comença amb els inicis de les realitzacions sociatàries primitives impulsades per l'instint social, inherent a la naturalesa humana, i acaba quan, amb l'abolició de l'esclavitud, és atribuïda a tots els homes la llibertat social. La segona etapa pertéix d'aquell fet social i culmina amb el reconeixement de la igualtat en els drets polítics de tots els homes. Però ni la llibertat social ni la llibertat política arriben a significar una realitat positiva si els homes, per les circumstàncies pràctiques de la vida, no les poden realitzar. I aquí comença la tercera etapa, quan els homes es revolten i lluiten per aquella emancipació cònmica que els haurà de permetre l'exercici veritable de la igualtat política i social.

EL PROCÉS DE CATALUNYA

Un procés semblant, amb semblants etapes, l'ha seguit també la personalitat nacional de Catalunya. I es desenvolupa vigorós, des de la creació del Comtat de Barcelona, l'any 888, fins els temps gloriosos en què els homes de Roger de Llúria creien veure damunt del lloc de tots els peixos de la Mediterrània les quatre barres catalanes. Després, la història de la nostra pàtria esdevé una successió de situacions anormals, adés en sentit ascendent, adés en sentit descendent, dins d'aquell procés. El 14 d'Abril del 1931, la implantació de l'Estatut, la desfeta electoral de les esquerres espanyoles, el 6 d'octubre del 1934, el 16 de febrer del 1936, marquen les fases del cicle darrer i que culmina en la conjuntura històrica que ara vivim.

LES NOSTRES LLIBERTATS

Ens trobem, en efecte, en una conjuntura històrica en què es van a decidir les nostres llibertats, nacional i política com a poble, i l'exercici efectiu i real de les nostres llibertats socials i polítiques, com a homes, amb la consecució definitiva d'una completa llibertat econòmica col·lectiva i individual.

Com veiem, doncs, els problemes socials, polítics i econòmics, tant en l'aspecte individual com en el col·lectiu i sobretot tal com es plantegen a casa nostra en els moments actuals, es troben íntimament lligats. La igualtat social i política dels homes no serà viable fins que devinguin lliures econòmicament i Catalunya no exercirà els seus drets polítics de Nació fins i tant no disposi per si mateixa de la seva economia.

HEM D'ENDEGAR LA REVOLUCIÓ

Les joventuts nacionalistes i esquerres de casa nostra, a l'ensens que amb les armes a la mà lluitem a mort contra el feixisme i la reacció, hem d'endegar el moment revolucionari tenint, però, ben present allò que diu Vivekananda: que cada nació, com cada individu, tenen en la seva vida un tema únic que és el centre mateix de la seva existència, la nota fonamental a l'entorn de la qual giren tots els altres temes per importants i delicats que siguin, i que si foragitem lluny de nosaltres el principi d'aquesta veritat, la nostra personalitat s'apaga i mor el rumb de la nostra existència.

CANVIS DE DECORACIÓ

La nostra història no pot permetre els canvis de decorat com en els quadres del teatre, i la lluita de classes, l'ocupació per una classe del lloc de l'altre, com a factor únic de progrés, és una construcció simplista sense cap mena de realitat, que priva als que la propugnen la visió clara de la magnitud, amplitud i profunditat de l'evolució no pot ésser precisament la imposició d'una classe per damunt de l'altra, ans bé la causa de la humanitat sencera. El fet de la vida privada, que tant estimem els catalans, no és pas accidental, ans, en bona part, un producte del progrés. Cal tenir en compte el gran esforç de treball, i les condicions d'aquest esforç, que ha costat als nostres pagesos i als nostres obrers, els emancipats inclús, la riquesa de Catalunya.

ASPECTE ECONÒMIC

En l'aspecte econòmic de la vida de Catalunya, no poden seguir més les absurdes situacions mantingudes fins ara. No pot ésser que l'Estat espanyol segueixi efectuant la nivellació de la nostra balança comercial, extraordinària-